

УДК: 371.134/.68+373.21(045)
3-46

Лариса ЗДАНЕВИЧ
orcid.org/0000-0001-8387-2143

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА СУТНІСТЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТИ З ДОШКІЛЬНИКАМИ

У статті проаналізовано використання інтерактивних методів навчання у підготовці майбутніх вихователів ДНЗ до роботи з дітьми дошкільного віку; виокремлено дієві засоби підготовки майбутніх вихователів до роботи з дітьми (інтернет-ресурси, блоги, скайп-лекції, мультимедійні презентації тощо), з'ясовано пріоритети у проведенні SWOT-аналізу в підготовці майбутніх фахівців; зосереджено увагу, на медіаресурсах (форуми та блоги, вебінари, підкасти, відеоконференції, віртуальні світи, електронні бібліотеки, WIKI), виокремлено дидактичні можливості відеотехніки.

Ключові слова: *майбутній вихователь, професійна підготовка, діти дошкільного віку, метод SWOT-аналізу, форсайт-ігри, інтернет-ресурси, блог, скайп-лекція, мультимедійна презентація.*

Постановка проблеми. Підготувати людину до професійної діяльності на все життя неможливо. Щорічно оновлюється майже 5% теоретичних і 20% професійних знань. Форми навчання майбутніх вихователів ДНЗ у ВНЗ досить різноманітні. Лише взяті у розумному поєднанні вони дають можливість успішно проводити групове й індивідуальне навчання, неухильно і послідовно підвищувати рівень професійної підготовки майбутніх вихователів ДНЗ, тісно пов'язувати його з їх вихованням, особистісним розвитком та професійною підготовкою. Саме тому, за В. Семиченко, пріоритетом у навчанні майбутнього педагога є «розвиток механізмів самоусвідомлення», який можливий завдяки такій організації основних форм навчання (лекції, семінари, практичні), які спрямовані на «створення умов для диференційованого вивчення студентами чинників власної активності (позитивних та негативних) та їх корекції та самокорекції» [10, 46]. Форми проведення навчальних занять і вибір того

чи того активного методу організації навчання залежить від уподобань викладача.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У психолого-педагогічній літературі проблема використання інтерактивних методів взаємодії вивчалася на різних рівнях. Низку робіт присвячено питанням застосування та визначення ефективності інтерактивних технологій у навчально-виховному процесі ВНЗ (Л. Пироженко, О. Пометун, Т. Ремех, М. Виноградова, М. Скрипник, О. Єльнікової, Г. Селевка, Л. Бекірової, О. Комар, Г. Кривікової, Л. Мельник, Н. Павленко, Т. Сердюк та ін.); дослідження Н. Суворової, В. Лозової, Л. Зарецької, Г. Троцько, М. Сметанського та інших доводять, що таку взаємодію можна організувати за допомогою введення до навчально-виховного процесу інтерактивних методів навчання.

Метою статті є розкриття психолого-педагогічної сутності інтерактивних методів навчання у процесі підготовки майбутніх вихователів ДНЗ до роботи з дітьми дошкільного віку.

Дієвим засобом підготовки майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку є метод SWOT-аналізу. Акронім SWOT було вперше введено 1963 року в Гарварді на конференції з проблем бізнес-політики професором К. Andrews. Спочатку SWOT-аналіз було використано на озвучуванні та структуризації знань про поточну ситуацію і тенденції. У 1965 р. чотири професори Гарвардського університету – Lerner, Christensen, Andrews, Guth – запропонували технологію використання SWOT моделі для розробки стратегії поведінки організації. Оскільки SWOT-аналіз у загальному вигляді не містить економічних категорій, його можна використовувати до будь-яких організацій, окремих людей і країн для побудови стратегій у різноманітних галузях діяльності [2, 64 – 65]. SWOT-аналіз – це аналіз у стратегічному плануванні, що полягає в поділі чинників і явищ на чотири категорії, а саме: сильні (переваги) (Strengths) і слабкі (недоліки) (Weaknesses) сторони проблеми, можливості (Opportunities), що відкриваються за умов його реалізації та ризиків (Threats), пов'язаних з його здійсненням. Пріоритетом у проведенні SWOT-аналізу як методу для підготовки майбутніх фахівців є вміння студента мислити, подивитися на об'єкт дослідження «поглядом збоку». Після відпрацювання різноманітних інтерактивних методів навчання взаємодії, ми запровадили технологію форсайту, яка, на нашу думку, забезпечила оптимальну можливість розвитку здатності студентів до розв'язання майбутніх професійних завдань. Форсайт є технологією довгострокового прогнозування науково-технологічного та соціального розвитку, заснованою на опитуванні експертів. Термін «форсайт» (від англ. Foresight – «погляд у майбутнє») почав активно використовуватися наприкінці 1980-х рр. [9, 130]. Н. Семенова зазначає, що, починаючи з 90-х рр. ХХ ст., форсайт активно використовують уряди США, Великобританії, Німеччини, Японії та Австралії. Н. Шелюбська

вказує на те, що форсайт-дослідження вважаються обов'язковим інструментом інноваційної політики більш ніж в 40 країнах світу, в тому числі в Латинській Америці, Китаї та Південній Кореї [14, 12]. Сутнісною особливістю форсайту є те, що майбутнє може бути представлено в різний спосіб, як-от: оповідний виклад зі слів людини або групи людей (суб'єктивне майбутнє); оповідний опис з елементами аналізу, узагальнення попередніх висновків, зроблених нібито після досягнутого результату (аналітичне майбутнє); результати тестування, анкетування, усіляких довідок, можливих свідчень майбутнього (об'єктивне майбутнє); плани і програми дій, протоколи, заявлені зобов'язання, характеристики, складені за форсайт-формами (тактичне майбутнє); звітні матеріали про досягнуті результати, виконану роботу, про отримані суми тощо (фіксує майбутнє).

Традиційно пропонуються етапи проведення форсайту, а саме: точне визначення цілей дослідження; залучення різних зацікавлених сторін до процесу формулювання завдань дослідження; визначення зон відповідальності і повноважень виконавців; орієнтація на практичне застосування результатів дослідження; розробка плану реалізації результатів дослідження на ранніх його етапах; оперативне поширення інформації про хід дослідження та його завдання, а також стимулювання виконання отриманих рекомендацій [5; 6].

Головна умова технології – використання у будь-якому форсайт-проекті комбінації методів, що забезпечують успішну реалізацію поставлених завдань. Так, створення сценаріїв розвитку є найбільш ефективним як додаток до досліджень, виконаних із використанням інших методів, наприклад, SWOT-аналізу, PEST-аналізу або методу Дельфі тощо. Зазначимо, що в Україні 92% молоді виходить у мережу Інтернет або активно користуються нею для навчання. У середньому 76% студентів вибирають саме цифровий формат отримання інформації. Про це йдеться у результатах дослідження «Освіта у Східній Європі: як студенти використовують сучасні інформаційні технології», проведеного компанією Appleton Mayer. З п'яти країн Східної Європи Україна займає четверте місце з використання студентами ноутбуків (19%), планшетних комп'ютерів (0,6%) та електронних книг (1,1%) у процесі навчання [11]. В умовах зростаючої технологізації діяльності вихователя ДНЗ, упровадження масмедійних технологій у практику підготовки студентів та пошук шляхів їх ефективного використання уможливило б вивести якість підготовки фахівців дошкільної освіти на більш високий рівень. До медіаресурсів (Mass media) можна віднести: пресу (газети, журнали, книги), радіо, телебачення, інтернет, кінематограф, звукозаписи та відеозаписи, відеотекст, телетекст, рекламні щити та панелі, домашні відеоцентри, що поєднують телевізійні, телефонні, комп'ютерні та інші лінії зв'язку [4, 47]. Інформаційні технології як складова медіаресурсів у системі професійної підготовки можуть запро-

ваджуватися у таких трьох напрямках: як наскрізна технологія – запровадження комп'ютерних технологій з окремих тем, розділів під час пояснення теоретичних завдань; як основна, визначальна, найбільш значуща з використовуваних у цій технології частин; як монотехнологія – коли управління навчально-тренувальним процесом, включаючи діагностику і моніторинг, спираються на застосування інформаційних технологій [12].

Інформаційні та комунікаційні технології (далі – ІКТ) – це узагальнювальне поняття, що описує різні пристрої, механізми, способи, алгоритми обробки інформації. Найважливішими сучасними пристроями ІКТ є комп'ютер, обладнаний відповідним програмним забезпеченням, та засоби телекомунікацій разом із розміщеною на них інформацією. З появою комп'ютерних мереж та інших, аналогічних їм засобів ІКТ, освіта набула нової якості, пов'язаної передовсім з можливістю оперативного отримувати інформацію з будь-якої точки земної кулі. Через глобальну комп'ютерну мережу Інтернет можливий миттєвий доступ до світових інформаційних ресурсів (електронних бібліотек, баз даних, сховищ файлів тощо).

Як правило, визначають такі дидактичні завдання, що розв'язуються за допомогою ІКТ [7, 26]: удосконалення організації викладання; прискорення доступу до досягнень педагогічної практики; посилення мотивації до навчання; активізація процесу навчання, можливість залучення студентів до дослідницької діяльності; забезпечення гнучкості процесу навчання. Інформаційні технології є одним із найважливіших напрямів розвитку вищої педагогічної освіти. Так, за твердженням дослідників, існують чотири принципові підстави для впровадження інформаційних технологій у вищу освіту: соціальні, професійні, педагогічні та каталітичні [7]. Соціальні підстави полягають у визнанні ролі, яку технології відіграють сьогодні в суспільстві. Професійні підстави полягають у необхідності підготовки студентів до таких типів професійної діяльності, які вимагають навичок використання технологій, педагогічні – у тому, що технології супроводжують процес навчання, надаючи більш широкі можливості комунікації, що дає змогу будувати викладання на якісно новій основі.

Науковці виокремлюють дидактичні можливості відеотехніки, а саме: 1) сучасна відеотехніка може поєднувати всі можливі засоби візуального показу, а також безпосередній показ різних об'єктів і процесів, віддалених від аудиторії і недоступних для колективного перегляду іншими засобами (наприклад, під час екскурсії); 2) сучасна відеотехніка уможливає фіксування і відтворення аудіовізуального матеріалу у певному дидактичному режимі з певною дидактичною метою [1]. Визначимо такі функції аудіовізуальних матеріалів: інформаційна (будь-який фільм або передача передовсім є джерелами інформації); моделююча (аудіовізуальний матеріал допомагає ознайомити студентів з певними формами професійної мови в природних умовах її реалізації і є опорою для програ-

мованого висловлювання); ситуативно-детермінована, оскільки матеріал вивчається у комунікативних ситуаціях; мотиваційно-стимулювальна. Пізнавальна передача про адаптацію дітей дошкільного віку за участю лікаря Є. Комаровського (канал «Інтер») була приводом для проведення семінарського заняття про можливі форми дезадаптації у дошкільників.

І. Абдрахманова на підставі функціонального підходу до аудіовізуальних матеріалів (далі – АВМ) їх визначила як: 1) засіб навчання АВМ (фільм чи телепередача), що повідомляє студентам за одиницю часу більше інформації, ніж інші засоби навчання, які містять лише вербальну інформацію. Візуальна інформація впливає на різні органи чуття й на інтелектуальну сферу того, хто навчається, сприяє найбільшому ефекту сприйняття, переробці і запам'ятовуванню цієї інформації. Що більше аналізаторів беруть участь у сприйнятті інформації, то успішніше виконується діяльність; 2) аудіовізуальний матеріал – джерело інформації, яка є засобами інтелектуального та виховного впливу; 3) один з емоційних та естетичних засобів впливу; аудіовізуальні засоби комунікації сприяють підвищенню рівня мотивації до оволодіння професією на занятті і поза ним; 4) аудіовізуальні матеріали сприяють мимовільному запам'ятовуванню матеріалу, зумовленого емоційним співпереживанням від того, що відбувається на екрані; 5) АВМ можуть сприяти персоніфікованому навчанню, позаяк, впливаючи емоційно, цей засіб навчання спрямовується конкретно на кожного студента; 6) завдяки поєднанню аудіовізуального ряду фільми або телепередачі є джерелом мовленнєвих професійних ситуацій та зразків мовлення, 7) АВМ сприяють створенню ситуацій спілкування, близьких до природних, стимулюють розумову і мовленнєву діяльність студентів; 8) задаючи різне поєднання образотворчого і словесного ряду, викладач може керувати сприйняттям інформації студентами: образотворчий ряд, поданий на другому плані і не охоплений словесним поруч, стимулює говоріння; образотворчий ряд, охоплений словесним поруч, може бути використаний як засіб розкриття нових понять, особливо специфічних для нашої країни і пов'язаних з лексикою; 9) можливість організувати роботу з допомогою стоп-кадру сприяє індивідуалізації підходу до процесу підготовки фахівців [1].

До мультимедійних освітніх технологій також належать електронні курси, відеоматеріали, інструменти WEB 2.0: форуми та блоги, вебінари, підкасти, відеоконференції, віртуальні світи, електронні бібліотеки, WIKI.

Інструменти WEB 2.0, з точки зору викладача, – це сучасні засоби, мережеве програмне забезпечення, що підтримує групові взаємодії (комунікації учасників між собою) абсолютно нового характеру, це можливість самим наповнювати сайти змістом. Користувачі можуть додавати до мережевого контенту щоденники, статті, фотографії, аудіо- і відеозаписи, залишати коментарі, робити посилання на опубліковані матеріали [3].

Блог (англ. Blog, від web log – «мережевий журнал або щоденник подій») – це веб-сайт, основний зміст якого – регулярно додавати записи, зображення або мультимедіа-компоненти. Відмінності блогу від традиційного щоденника обумовлюється середовищем: блоги зазвичай публічні й передбачають сторонніх читачів, які можуть вступити в публічну полеміку з автором (у відгуках до блогу – записи або у своїх блогах). За авторським складом блоги можуть бути індивідуальними або колективними, за змістом – тематичними або загальними [8]. Так, Н. Хміль та С. Дяченко називають переваги використання соціальних мережевих сервісів у навчальному процесі ВНЗ, а саме: зрозумілість ідеології та інтерфейсу сервісів дає змогу великій частині інтернет-аудиторії зекономити час, оминаючи етап адаптації тих, хто навчається, до нового комунікативного простору, що допомагає вибудувати неформальне спілкування між викладачем і студентами й організувати особистісно орієнтоване навчання. Високий рівень взаємодії викладача та студента забезпечував неперервність навчального процесу, який виходив за межі аудиторних занять; використання у віртуальних навчальних групах технологій форумів і вікі дозволяв усім учасникам самостійно або спільно створювати мережевий навчальний контент, що стимулював самостійну пізнавальну діяльність; мультимедійність комунікативного простору максимально полегшувала завантаження й перегляд у віртуальній навчальній групі відео- та аудіоматеріалів, інтерактивних додатків; можливість поєднання індивідуальних та групових форм роботи сприяла кращому розумінню й засвоєнню навчального матеріалу, а також побудові індивідуальних освітніх траєкторій. Загальний для всіх учасників навчального процесу комунікативний простір давав можливість колективно оцінити процеси і результати роботи, спостерігати за розвитком кожного учасника і оцінити його внесок у колективну творчість [13, 192].

Висновки та перспективи подальших розвідок. Аналіз навчальних і робочих програм підготовки фахівців зі спеціальності «Дошкільна освіта» дає підстави стверджувати, що загальною проблемою є низький рівень інтегрованості, взаємопов'язаності курсів. Фрагментарність компонентів, запропонованих викладачами різних дисциплін, призводить до відсутності формування у студентів системного сприйняття матеріалу, неефективно впливає на засвоєння інформації, ускладнює аналіз та синтез матеріалу. Отже, якщо традиційні форми організації навчання під час підготовки майбутніх вихователів у ВНЗ (дискусії, диспути, «круглі столи», робота в групах) превалюють, то активні форми взаємодії використовуються ситуативно і непослідовно, а залучення соціальних мережевих сервісів до навчального процесу ВНЗ є радше винятком, ніж правилом. На нашу думку, саме такі форми організації навчання, як-от: форсайт-ігри, дидактичний SWOT-аналіз, інтернет-ресурси (блоги, скайп-лекції, мульти-

медійні презентації тощо) є найбільш ефективними для підготовки майбутніх вихователів для роботи з дітьми дошкільного віку.

Література

1. Абдрахманова И.Э. Речь телевизионных средств массовой информации как учебный предмет на аудиовизуальных занятиях / И.Э. Абдрахманова // Вестник Татарского государственного гуманитарно-педагогического университета. – 2007. – № 4 (11). – С. 28 – 33.
2. Акмаева Р.И. Стратегическое планирование и стратегический менеджмент : учеб. пособ. / Р.И. Акмаева. – М. : Финансы и статистика, 2006. – 208 с.
3. Андреев А.В. Использование дистанционных технологий в очном обучении [Электронный ресурс] / А.В. Андреев, С.В. Андреева, И.Б. Доценко // Педсовет. орг. – 2008. – Режим доступа : <http://pedsovet.org>. – Дата доступа 17.10.2009.
4. Медіаосвіта та медіа грамотність : підручник / ред.-упор. В.Ф. Іванов, О.В. Волошенюк ; за наук. ред. В.В. Різуна. – К. : Центр вільної преси, 2012. – 352 с.
5. Обущенко С.И. Образовательный форсайт качества и результативности дополнительного образования как цель модернизации деятельности УДОД / С.И. Обущенко // Известия Российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена. – 2007. – Т. 22, № 53. – С. 353 – 358.
6. Переверзева А.А. Опыт использования имитационных технологий в образовательном процессе / А.А. Переверзева. – 2013. – № 10 (26). – С. 101 – 104.
7. Песоцкий Ю.С. Высокотехнологическая образовательная среда: принципы проектирования / Ю.С. Песоцкий // Педагогика. – 2002. – № 5. – С. 26 – 35.
8. Путеводитель для преподавателей по миру современных информационных технологий / «Электронный университет» и LBS Education при поддержке Microsoft // e – teaching: эффективная работа преподавателей [Электронный ресурс]. – 2008. – Режим доступа : <http://www.e-teaching.ru/po/Pages/guide.aspx>. – Дата доступа 17.03.2013.
9. Семенова Н.Н. Форсайт в условиях глобализации / Н.Н. Семенова // Наука. Инновации. Образование : альманах. – Вып. 5 : Форсайт: основы и практика. – С. 129 – 141.
10. Семиченко В.А. Методологічна культура викладача вищої школи як умова формування його професіоналізму / В.А. Семиченко // Науковий вісник МДУ : Педагогічні науки : зб. наук. праць / за ред. В.Д. Будака, О.М. Пехоти. – Миколаїв : МДУ, 2006. – Вип. 12, т. 1. – С. 43 – 50.
11. Украина оказалась на четвертом месте по использованию студентами ноутбуков [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://proit.com.ua/news/soft/2011/10/11/132229.html> (23.02.2012). – Назва з екрану.
12. Федоров А.В. Социальные коммуникации: новое в науке, образовании, технологиях / А.В. Федоров // Материалы Междунар. науч.-практ. конф. – СПб. : Роза мира, 2004. – С. 83 – 86.

13. Хміль Н. Формування навичок ефективного використання блогів у майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів / Н. Хміль, С. Дяченко // Проблеми підготовки сучасного вчителя. – 2012. – № 5 (Ч. 2). – С. 188 – 193.

14. Шелюбская Н.В. Практика форсайта в странах Западной Европы / Н.В. Шелюбская // Наука. Инновации. Образование : альманах. – Вып. 5 : Форсайт: основы и практика. – 2003. – С. 11 – 24.

References

1. Abdrachmanova Y.Je. Rech' televizionnyh sredstv massovoj informacii kak uchebnyj predmet na audiovizual'nyh zanjatyjah / Y.Je. Abdrachmanova // Vestnik Tatarskogo gosudarstvennogo gumanitarno-pedagogicheskogo universiteta. – 2007. – № 4 (11). – С. 28 – 33.

2. Akmaeva R.I. Strategicheskoe planirovanie i strategicheskij menedzhment : ucheb. posob. / R.I. Akmaeva. – М. : Finansy i statistika, 2006. – 208 s.

3. Andreev A.V. Ispol'zovanie distancionnyh tehnologij v ochnom obuchenii [Jelektronnyj resurs] / A.V. Andreev, S.V. Andreeva, I.B. Docenko // Pedsovet. org. – 2008. – Rezhim dostupa : <http://pedsovet.org>. – Data dostupa 17.10.2009.

4. Mediaosvita ta media ghramotnist' : pidruch. / red.-upor. V.F. Ivanov, O.V. Voloshenjuk ; za nauk. red. V.V. Rizuna. – К. : Centr vil'noi presy, 2012. – 352 s.

5. Obushhenko S.I. Obrazovatel'nyj forsajt kachestva i rezul'tativnosti dopolnitelnogo obrazovanija kak cel' modernizacii dejitel'nosti UDOD / S.I. Obushhenko // Izvestija Rossijskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta im. A.I. Gercena. – 2007. – Т. 22, № 53. – С. 353 – 358.

6. Pereverzeva A.A. Opyt ispol'zovanija imitacionnyh tehnologij v obrazovatel'nom processe / A.A. Pereverzeva. – 2013. – № 10 (26). – С. 101 – 104.

7. Pesockij Ju.S. Vysokotehnologicheskaja obrazovatel'naja sreda: principy proektirovanija / Ju.S. Pesockij // Pedagogika. – 2002. – № 5. – С. 26 – 35.

8. Putevoditel' dlja prepodavatelej po miru sovremennyh informacionnyh tehnologij / «Jelektronnyj universitet» i LBS Education pri podderzhke Microsoft // e-teaching: jeffektivnaja rabota prepodavatelej [Jelektronnyj resurs]. – 2008. – Rezhim dostupa : <http://www.e-teaching.ru/po/Pages/guide.aspx>. – Data dostupa 17.03.2013.

9. Semenova N.N. Forsajt v uslovijah globalizacii / N.N. Semenova // Nauka. Innovacii. Obrazovanie : al'manah. – Vyp. 5 : Forsajt: osnovy i praktika. – С. 129 – 141.

10. Semychenko V.A. Metodolohichna kul'tura vykladacha vshchoi shkoly jak umova formuvannja joho profesionalizmu / V.A. Semychenko // Naukovyi visnyk MDU : Pedagogichni nauky : zb. nauk. prac' / za red. V.D. Budaka, O.M. Piehoty. – Mykolaiv : MDU, 2006. – Vyp. 12, t. 1. – С. 43 – 50.

11. Ukraina okazalas' na chetvertom meste po ispol'zovaniju studentami noutbukov [Jelektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa : <http://proit.com.ua/news/soft/2011/10/11/132229.html> (23.02.2012). – Nazva z ekranu.

12. Fedorov A.V. Social'nye kommunikacii: novoe v nauke, obrazovanii, tehnologijah / A.V. Fedorov // Materialy Mezhdunar. nauch.-prakt. konf. – SPb. : Roza mira, 2004. – С. 83 – 86.

13. Khmil' N. Formuvannia navychok efektyvnoho vykorystannia blohiv u maibutnikh vykhovateliv doshkil'nykh navchal'nykh zakladiv / N. Khmil', S. Dia-

chenko // Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia. – 2012. – № 5 (Ch. 2). – С. 188 – 193.

14. Sheljubskaia N.V. Praktika forsajta v stranah Zapadnoj Evropy / N.V. Sheljubskaia // Nauka. Innovacii. Obrazovanie : al'manah. – Vyp. 5 : Forsajt: osnovy i praktika. – 2003. – S. 11 – 24.

Зданевич Лариса. Психолого-педагогическая сущность интерактивных методов обучения в процессе подготовки будущих воспитателей к работе с дошкольниками. В статье проанализировано использование интерактивных методов обучения в подготовке будущих воспитателей ДОО к работе с детьми дошкольного возраста; выделены действенные средства подготовки будущих воспитателей к работе с детьми (интернет-ресурсы, блоги, скайп-лекции, мультимедийные презентации и т.д.), выяснено приоритеты в проведении SWOT-анализа в подготовке будущих специалистов; внимание сосредоточено на медиаресурсах (форумы и блоги, вебинары, подкасты, видеоконференции, виртуальные миры, электронные библиотеки, WIKI), выделены дидактические возможности видеотехники.

Ключевые слова: будущий воспитатель, профессиональная подготовка, дети дошкольного возраста, метод SWOT-анализа, форсайт-игры, интернет-ресурсы, блог, скайп-лекция, мультимедийная презентация.

Zdanevych Larysa. Psychologic-Pedagogical Essence of Interactive Methods of Teaching in the Process of the Educators' Preparation to the Work with Preschoolers. Analysis of using interactive methods of teaching interworking in the process of preparation of the future tutors of pre-school educational establishments to the work with children of pre-school age has been done in the article (Internet resources, blogs, Skype-lectures, multimedia presentations, etc.), are prior in conducting SWOT-analysis as a method for preparation of the future specialists; the attention is concentrated on the fact that to media resources belong (forums and blogs, webinars, podcasts, video conferences, virtual worlds, electronic libraries, WIKI), didactic abilities of video materials have been singled out.

Key words: future tutor, professional preparation, children of pre-school age, method SWOT-analysis, foresight-games, Internet-resources, blog, Skype-lecture, multimedia presentation.

Одержано 15.01.2016